

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Svmmvla Selectarvm Qvaestionvm Regvlarivm

Bonagratia <von Habsheim>

Friburgi Brisgoiae, 1665

Absolvtio qvoad saecvlares

[urn:nbn:de:bsz:31-160625](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-160625)

legi solitâ, reservatis, pro vna vice tantum
in foro conscientiae, si de omnibus ex cor-
de doleant, & in futurum abstinere inten-
dant, iniunctis eis poenitentijs salutaribus,
& alijs iniungendis, &c. *Vide dicta. n. 18 in*

**ABSOLVTIO QVOAD
SAECVLARES.**

1. Bulla Pauli 3 pro Regularibus, absoluen-
di quosunque.
2. Modò sint approbati ab Ordinariis.
3. Et à suis Superioribus non impediti.
4. Circa Bullam illam quaestio duplex: 1 De
exceptis. 2. De concessis.
5. Non excipiuntur casus Papales occulti.
6. Neque omnes Notorij.
7. Secundum aliã Bullam eiusd. Pont. Nulli.
8. Quantum ad casum Heresis, in Germa-
nia, dubium non est.
9. Concessit etiam alios casus Gregor. 13.
10. In Bulla Pauli 3. facultas datur absol-
uendi ab omnibus, exceptis in Bulla
Cæna D. contentis.
11. Dubium an decur in Casus Episcopales.
12. Sententia affirmans refertur.
13. Friuilegia num per Bullam Cæna D. re-
uocentur?

D

44. Possunt

48 *Absolutio quoad Saculares.*

44. *Possunt Confessarij Regulares absoluere Saculares à casibus Papa, etiam in Bulla Coena D. vel aliàs Ordinario reseruatis: seruatis tamen cautelis.*
45. *Primà: Ne detur absolutio, nisi satisfactà parte lasà vel sufficienti cautione praestitâ.*
46. *Secundâ: Absoluere nominatim excommunicatos non expedit.*
47. *Tertiâ: Iuxta Regionis Praxin non fiat.*
48. *Quartâ: Infideles, priùs instruantur, quàm absoluantur.*
49. *Quintâ: Licet hos absoluere à censuris etiam extra Sacramentum Confessionis.*
50. *Regularis, vt extra suum ordinem confiteatur, oportet, quòd habeat licentiam à suo Prelato.*
51. *Confessarij Regulares excipere possunt Confessiones in sua Diocesi vbilibet.*
52. *Professio Fidei Catholica Latina & Germanica.*

XXXI. *Privilegium Pauli 3.*

31. **P**Aulus 3. in Bulla: *Cùm inter cunctas.* An. 1545. *Authoritate Apostolica plenam ac liberam facultatem concessit Societatis IESV Presbyteris, quorumcunque vtriusque sexus fidelium ad eos vndecunque accedentium Confessiones audiendi, & Confessionibus diligenter auditis, ipsos & eorum singulos, ab omnibus*

Absolutio quoad Sæculares. 49

in omnibus & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcumque, gravibus & enormibus etiam Sedi Apostolica referatis, & à quibusvis ex ipsis casibus resultantibus sententiis, censuris & pœnis Ecclesiasticis exceptis contentis in Bulla, qua in die Cœnæ domini solita est legi) absoluendi, ac eis, pro ommissis, pœnitentiã salutarẽ iniungendi, &c. Refert hanc Bullam Rodriq. 10. 2. Bullar. in aulo 3. Bulla 7. Illius constantem adhuc auctoritatem & alijs Mendicantium Ordinibus communicatõnem demonstrat P. Marchant. de fundamenta Duod. Ordinis Fratrum Minorum. Ind. 11. §. 4. Prou. 4. Explicat fusè Soar. 10. de Relig. tr. 10 l. 9. c. 2. Et Urban. ab Affens. Theol. Moral. tr. 2. p. 2. dist. 1. c. 1. Reg. 1. & seqq. Ad nostrum propositum adverte sequentia.

32. Primò, Bullam illam postmodum Conc. Trid. fuisse moderatam quoad hoc, quod absolute quibuscumque Presbyteris illius Ordinis concedebatur, quos modò oportet esse approbatos ab Ordinarijs, quantum ad audiendas Confessiones Sæcularium, non verò aliorum Regularium, ut ex communi tradit Lezan. V. Confessor. Regul. 13. Sed etsi Regulares opus non habeant approbatione Ordinarij, ad Confessiones Regularium excipiendas, necessaria tamen

XXXII.
Eius Moderatio.

D 2 sem-

semper est suorū Superiorum licentia, sine qua non solum illicitè propter inobedientiam, verum etiam inualidè prorsus aliorū Regularium confessiones exciperent: Datur enim facultas hæc cum dependentiâ subditorum à suis Prælatiis, nõ solum quoad hoc, vt propter subordinationem obedientiæ, non liceat vti hoc munere, contra Superioris voluntatem; sed etiam quia substantialis facultas audiendi confessiones, & Iurisdictio necessaria, per Superiores confertur subditis, quibus illi potestatem hanc limitare valent atque restringere pro libitu, tam ex parte pœnitentium, ad excipiendas v. g. confessiones virorum, & non mulierum, vel sæcularium tantum, vel in tali populo & non in alio: aut ad absoluendum à talibus peccatis & censuris, non autè alijs. Vt patet tum ex Declaratione Greg. 13. in Bulla: *Decet Roman. Pont. An. 1575.* quæ licet Societati IESV primariò facta sit, quia tamen fauor est, non minùs alijs etiam Ordinibus conuenit; tum ex eo, quòd omni priuilegiorum vsus vniuersim à Superiorum dispositione pendeat, vt suo loco dicetur. Verum eiusmodi limitatio etsi licet fieri possit, aut reipsa fiat apud alios Religiosos, Societate IESV præsertim, vt constat ex eiusdem priuilegiorum Compen-

dio, ap
hoc
stri Col
dici, et
33
illam
prohib
fession
risdich
eorum
nis &
pterea
cio ill
id ver
Soar.
ponat
1. Qua
centa
hoc gen
clorum
lemere
rò is, p
cella, p
condu
cuis de
moder
juridic
ipsum
fona,
dis,

dio, apud nos in usu non est, unde quoad hoc parem potestatem exercent omnes nostri Cōfessarij, siue Superiores sint, siue subditi, erga Extraneos.

33. Porro sicuti Superiores facultatem illam dare, vel restringere possunt, ita & prohibere, ne Religiosus suus amplius confessiones audiat. Vtrum autem eo ipso jurisdictionem ab illo auferat, id pendet ex forū intentione, quæ ex verbis vel alijs signis & circūstantijs colligenda est. Ac propterea Superiores, quando aliquem ab officio isto remouent vel suspendunt, debent id verbis clare edicere; quod si omittant, Soar. cit. n. 7. & Urban. Reg. 4. sequentia ponunt signa, quibus id dignoscere liceat. 1. Quando à principio non datur alicui licentia audiendi confessiones, aut datur ad hoc genus personarum & non ad aliud, clarum est prohibitionem illam, esse totalem denegationem facultatis. Quando vero is, cui prius erat facultas simpliciter concessa, prohibetur, ne ministerium exercent; considerari potest, an id fiat in pœnam alicuius delicti; nam tunc videtur imponi in modum suspensionis, & consequenter tolli jurisdictio. Item an prohibitio fiat intuitu ipsius ministerij, ne indignè fiat à tali persona, aut circa talem personam, nam tunc

XXXIII.
Moderandi Præuilegij facultas in Prælatu.

D; etiam

etiam signum est ablationis totius facultatis. Si autem prohibitio fiat per modum ordinariæ obedientiæ simplicis, ut talis persona tunc non in eo munere, sed alibi occupetur, tunc non censetur auferri jurisdictionis, quia nunquam solet cum tanto vigore id prohiberi in simili casu.

XXXIV. 34. Maior difficultas est, eaque multiplex circa materiam, quousque nimirum, seu ad quos casus, aut censuras sese dicta Pauli 3. Potestas extendat. Rem hanc, o-

cessariis, breuitatis & claritatis causa, in duas reduco quæstiones. Prima sit de exceptis, altera de quæret vniversim, vtrû omnia excepta sint siue negata Reservatis, quæ in Bulla Cœnæ D. a, nû alia omnia concessa sunt. Specialius has includit de Bulla Cœnæ per nostram

Germaniam, que saltem in partibus nostris acceptata? si enim recepta non est, possunt non solum Religiosi à casibus in ea contentis absolueri, verum etiam quicumque sacerdotes approbati, & iurisdictionem habentes ab ordinariis, si modò non sint aliis reservati Episcopis, quicquid sit quod peccauerint, qui primùm noluerunt eam recipere, aut non. Urban. 1. 11. Reg. 8. Dato au-

Difficultas circa Bullam Pauli 3.

NB. Septima ideo deleta quia sunt aliqua revocata et corrigenda præsertim de casibus Episcopis reservatis, et alia quoad.

etiam signum est ablationis totius facultatis. Si autem prohibitio fiat per modum ordinariæ obedientiæ simplicis, ut talis persona tunc non in eo munere, sed alio occupetur, tunc non censetur auferri jurisdictionis, quia nunquam solet cum tanto vigore id prohiberi in simili casu.

XXXIV.
*Difficultas circa
 Bullam
 Pauli 3.*

34. Maior difficultas est, eaque multiplex circa materiam, quousque nimirum, seu ad quos casus, aut censuras sese dicit Pauli 3. Potestas extendat. Rem hanc, omissis minus necessariis, breuitatis & claritatis causâ, in duas reduco quæstiones principales, ut vna sit de exceptis, altera de concessis. Prima quæret vniuersim, utrùm omnia simpliciter excepta sint siue negata Regularibus absolueret, quæ in Bulla Cænarum continentur? Altera, nū alia omnia concessis.

Prior quæstio specialius has includit dubitationes: 1. si in Bulla Cænarum per nostram Germaniam, aut saltem in partibus nostram acceptata? si enim recepta non est, possunt non solum Religiosi à casibus in ea contentis absolueret, verum etiam quicumque sacerdotes approbati, & iurisdictionem habentes ab ordinariis, si modò non sint aliter reseruati Episcopis, quicquid sit quod peccauerint, qui primùm noluerunt eam recipere, aut non. *Vrban. l. cit. Reg. 8. Dato autem*

em apud nos receptam esse, dubitatur 2. Vtrum excipiantur casus Bullæ illius, tam occulti, quam notorii? 3. An omnes etiam notorii excipiantur, an verò sint Apostolica Privilegia, quibus, in casus etiam notioribus, facultas detur? 4. Vtrum adhuc illa Privilegia, valeant, an verò reuocata sint?

§. I. A QUIBUS REGULARES NON POSSINT ABSOLVERE

Dubitatio 1. quia singularem difficultatem patitur, singulari titulo examinabitur, V. Casus reservatus. n. 70.

Ad 2. R. Casus Bullæ Cœnæ non esse exceptos, quando sunt occulti, sed Regulares privilegiatos posse ab iis absolvere, Dicitur hoc loco *occultum*, quod licet sit notum aliquibus, non tamen toti Viciniæ, Collegio vel communitati, quæ constet altem sex Personis, iuxta R. Sorbo ad V. Excommunicatio. aut secundum alios, decem. De quo vid. V. *occultum*. Interim constat Responsio data per concessionem Sixti 4. quæ respectu etiam sæcularium dari fratribus declaravit Iul. 2. in Confirmatione Ordinis Minimorum, concedendo, quod fratres Minimi possint vbilibet absolvere alias personas, tam Ecclesiasticas, quam sæculares,

D 4 lares,

XXXV.
Num excipiantur casus Bullæ Cœnæ occulti?

lares, ab omnibus casibus & censuris, Episcopis à iure vel ab homine reservatis, Peyr. *ad Constit. 2. Jul. 2. n. 61.* Ex Trid. autem *sess. 24. c. 6.* licet Episcopis absoluere quoscunque sibi subditos in Diœcesi sua, per seiplos, aut Vicarium, &c. in foro conscientia, à quibuscunque casibus occultis, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, etiam ab hæresi; sed hoc per seiplos tantum, non autem per Vicarium. Hanc doctrinam, quam contra Rodriq. & alios tradunt Sanch. *l. 4. Mor. c. 54. n. 27.* P. Cyprian. *lect. 28. ad c. 7. Reg. Chass. tr. 5. c. 2. prop. 3.* Urban. ab Alcenf. *tr. 2. p. 2. diff. 1. Reg. 8. & alij.* vocat P. Bass. *10. 1. V. Casus reservatus. n. 39. ex Dian. p. 1. tr. 11. Ref. 29. & p. 3. tr. 2. Ref. 13.* valdè celebrem & notandam; quæ confirmatur magis per destructionem fundamenti Adversantium, hos casus occultos non esse propriè reservatos Episcopis, sed eisdem potiùs concessos iura speciali propter industriam personæ, vnde similis facultas, Confessariis privilegiatis minimè tribuenda sit, Sed contra hoc est, quia si essent merè personales & affixi industria Episcopi, non dignitati seu officio; Episcopus non posset illos delegare, prout ipsis in Trid. conceditur, ut possint per seiplos, aut per Vicarium, Deinde cum per Trid. concedatur Episcopo

scopo in perpetuum per Constitutionem
generalem, iam desinunt esse Papales, fi-
untque Episcopales, iure non speciali, sed
ordinario, annexi in perpetuum Episcopali
officio, & ex consequenti concessi Confes-
sario Regulari. Quomodo verò dici potest
electa personæ industria, si potestas datur
indifferenter omnibus Episcopis pro omni
tempore, planè incognitis? secus esset, si
Papa eos concederet solum alicui Episcopo
ad aliquot actus, vide P. Bass V. *Hæresis. n. 18.*

36. Ad 3. B. facultatem absoluendi à
Casibus Bullæ Cœnæ, etiam notorijs, con-
cedi nostris Confessarijs, saltem aliquibus.
Ex concessione Gregor. 13. ex *compend. Priu.
Societat. IESV. V. § 2.* Item absoluendi
quoscumque ab hæresi in foro conscientie.
Concessit hoc Iul. 3. viuz vocis oraculo
primùm, deinde per Brève, quod incipit:
Dilecte filii; quod confirmavit Greg 13. viuz
vocis oraculo pro omnibus orbis partibus,
exceptâ Hispaniâ *ibid. § 3.* Item absoluendi
quoscumque à lectione librorum prohi-
bitorum in ijs locis, ubi possumus absolue-
re ab hæresi. Idem Greg. 13. §. 4. Sed om-
nibus praualet, quam idem Pont. 25. *Iun.
An. 1573.* concessit, facultas absoluendi
quoslibet, à quibuslibet casibus & censuris,
etiam, reseruatis in Bulla Cœnæ Domini, &
Dj dispen-

XXXVI.
*An exci-
piaturca-
sus noto-
rij.*

dispensandi super Irregularitatibus, dictæ Bullæ casus consequentibus, sine vlla restrictione. *vt dicitur in libello facultatum septentrional. dictæ Societ. V. Bulla Cœnz.* Unde & P. Cyprian. *vbi supra concl. 2.* generaliter docet, Confessarios Regulares, posse absoluere sæculares à Casibus Bullæ Cœnz, etiam ab hæresi. In cuius probationem cū produxisset concessionem Syxti 4. cuius supra memini, & Urban. 4. (quam Collector Priu. Mend. *V. Absolutio quoad Sacul. 1. n. 19.* ex attestatione Generalis Prioris Ordinis Carmel. absque dubio in partibus Italiæ & Franciæ, vbi vigeat illius Ordo, esse in vsu ait, atq; adeò sine hæsitacione, eadē, uti posse Mendicantes) quā dictis Carmelitis conceditur facultas absoluendi sæculares ab omnibus, nisi talia essent, propter quæ sedes Apostolica esset meritò consulenda, Relapsu scilicet in hæresin, schismate, falsificatione litterarum Apostolicarum, & delatione prohibitorum, ad inædeles, ac demùm *ex additione Iul. 2.* Coniuratione in Rom. Pont. Et hæc quidem (subdit P. Cypr. *in fine concl.*) secundum antiquiora Regularium priuilegia, nam secundum Recentiora, luce clarius est, quod possint dicti Confessarij absoluere sæculares ab hæresi, & reliquis Papæ reseruatis, & consequen-

quenter ab Episcopalibus. Non modicum
 huic doctrinae pondus confert, quod cum
 libet ille S. Officij Romae censurâ fuerit
 rigorosè correctus, intacta tamen perman-
 ferit. Sixti 4. concessio *ibid.* allegata, per
 quâ di. Cōfessarij possūt absoluerè ab om-
 nibus casibus excommunicationis, ordina-
 rio tam à jure, quàm ab homine referuatis,
 toties quoties opus fuerit, sicut potest Dic-
 cesanus, id est, sine praesentatione, *vt habe-
 tur in Comp. Priu. Mend. V. Quoad Sacul. 1.
 n. 20. & sequitur Rodrig. 10. 1. q. 61. a. 3.* ed
 in primis tendit, vt sicut ob impedimentum
 Canonicum, quod his in partibus vix aut
 nunquam abesse diximus *V. Absolutio gene-
 raliter.* Episcopi valent absoluerè ab om-
 nibus casibus & censuris cuiusque demum
 referuatis, ita possint & Confessarij Regu-
 lares. Verum est, hoc non admitti ab om-
 nibus, afferentibus casus illos non censeri
 verè Episcopales, & ordinario Episcopotum
 juri subiectos, sed per accidens tantum, ad
 quos proindè Regularium potestas sese mi-
 nimè extendat. Verum ad istud (praeter
 iam dicta *n. super.*) amplius respondebitur
V. Votum.

37. Meminit P. Bassæ. *V. Casus referu.*
 n. 37. aliorum insuper indultorum ex Bul-
 lario Rodrig. in primis Paul. 3. culus initi-

XXXVII
*Prinicipia
 ablati-
 de a casu-
 bus Bulla
 vna: Cane.*

um: *Licet debitum*: ubi expressis verbis Societ. IESU concedit facultatem absoluedi saculares, ab omnibus & singulis eorum peccatis, etiam in Bulla Cœnæ D. reservatis. Et Adrian. 6. qui hoc idem concessit FF. Minoribus de Observantia. Ac demùm Clem. 8. pro Carmelitis discalceatis. Sed ille primus pro locis Româ remotissimâtum; alter, euntibus ad Indos; similiter & tertius, ad Persas destinatis: quare nobis parùm aut nihil opitulatur; ad hoc tamen faciunt, quo videamus, facultates absoluedi à casibus in Bulla Cœnæ comprehensis, per annuam illius innouationem, vim suam continuò non amittere, prout quidam contentiosè propugnant.

XXXVIII.
*Facultas
 absoluedi
 ab Hæ-
 resi.*

38. Sine omni sanè dubitatione in diebus exercemus, in primis, quod Paul. 4. die 8. Maij 1557. concessit, ut in partibus Ultramontanis, superiores Societat. & alii à superioribus iudicati idonei, quibus id committeretur, absoluedere possint à casibus hæreseos, & schismatis, & lectione librorum hæreticorum, atque aliis erroribus ad eundem pertinentibus: liberare denique à consequentibus sententiis, censuris, & penis; in foro conscientie tamen solùm. Pro ut ex Append. ad lit. Apost. pro Societ. refert P. Cyprian. *cis.* Idem Helueticæ nostræ Provin-

Provincia cōcessit Cōg. S. Officij, de septennio in septenniū innouando licentiam absoluendi omnes utriusque sexūs, tam Laicos, quam Clericos, saculares, & cuiusvis Ordinis Regulares, Hæreticos, schismaticos, & à S. Catholica fide quomodolibet aberrantes, illorumque credentes; non tamen in hæreses, schisma & errores relapsos, aut de iis in Iudicio delatos, vel condemnatos, nec eos qui sunt ex partibus, in quibus viget S. Inquisitionis officium. Item vniuersos & singulos de prædictis partibus, qui libros hæreticorum seu alios prohibitos in Indice Romano, scienter legerint, vel retinuerint. Hæreticorum quoq; & schismaticorum receptores, fautores, & defensores, qui illorum hæresibus non adhaeserunt, & in futurum ab huiusmodi pernitiōsa lectione, vel retentione, & excessibus prædictis abstinere firmiter proposuerunt; ab omnibus Excom. Susp. & Interd. aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, quibus propterea fuerint innodati, in foro conscientiae tantum, citra vllam habilitationem, aut dispensationem. Ita Bulla. Similem facultatem dare solet etiam S. Congregatio de propaganda fide, quā referam V. Missio.

39. Aliam insuper specialem concessionem refert, vbi sup. P. Cypr. factam Societati à Greg. 13. vt in singulis Collegiis Germaniæ, Generalis designare possit duos ^{privilegi-} ^{um specia-} ^{le.}
Sacer-

60 *Absolutio quoad Saculares.*

Sacerdotes, qui possint absoluere quoslibet, qui incurrissent Bullam Cœnæ, propter violatam jurisdictionem, aut libertatem Ecclesiasticam, si eos pœniteat & ad satisfactionem damni illati sint parati.

Et per hæc responsum sit etiam ad 3. dub. de quo mox plura.

§. 2. A QVIBVS REGVLARES POSSINT ABSOLVERE?

XL.
Qua concedantur in Bulla Pauli 3.

40. AD 2. ergo quæstionem principalem de concessis, vt respondeam; cùm in Bulla præallegatâ Pauli 3. facultas concedatur simpliciter *absoluendi ab omnibus & singulis casibus, censuris, &c. quantumcunque grauibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolica referuatis, exceptis in Bulla Cœnæ, &c.* præterquàm quod per specialem hanc exceptionem, prior facultas aded generatim & cum emphasi verborum: *etiam Sedi Apost. referuatis, &c.* magis roboratur stabilitatque, eandem ad omnes etiam casus alios quoscunque, siue generaliter à jure, vel etiam sub forma speciali; etiam referuatis Ordinario, &c. siue per speciales sententias ab homine latas, necnon & nominatim denunciatas, cuiuscunq; referuati sint, extendunt non immeritò Authores paulò post nominandi, per commune juris axioma:

Quod

Quod Exceptio firmat Regulam in contrarium.
Convenienter omninò & efficaciter propo-
sito confirmatum à Soar. cit. n. 15. auctori-
tate S. Congregationis dum aliàs declara-
uit per Bullam Iubilæi indicti à S. Pontifice
sum facultate absoluendi à quibuscunque enor-
mibus peccatis reseruatæ Apostolicæ Sedî, etiam
in Bulla Cœnæ Domini, &c. posse fideles ab-
soluti à peccatis Episcopo reseruatæ. Item-
que per ea quæ dicit Barbos. *De Clausul.*
Claus. 124. n. 3. Hæc verba: *Et decretis Conc.*
Tridentini non aduersentur; quæ de stylo
Curie solent apponi in confirmationibus
privilegiorum Regularium; ad nullum
aliud effectum apponi, nisi ad firmandam
Regulam in contrarium, id est, vt intelli-
gantur confirmata omnia privilegia alijs
Concilijs generalibus contraria, excepto
Tridentino. Multo ergo magis privilegi-
um hoc quoad alia, quæ Bulla Cœnæ non
excipit (quia, vt infra patebit, non solum
Concilio alicui Generali, vel juri commu-
ni, contrarium non est, sed profus confor-
me) non tam confirmatur, quàm denuò
conceditur. Præterquàm, quod cum sit fa-
vor & privilegium Principis, limitandum
non sit, sed magis ampliandum. Iuxta
Reg. Juris. *fauores sunt ampliandi.* Et quòd
verba simpliciter posita, generaliter intelligenda
sint.

sint. c. Quia circa. De Priuil. Gl. in c. Præterea
ver. Simpliciter. De off. deleg. Huic tamen
extentioni, quia quædam obstat videntur,
triplex etiam scrupulus eximendus est.

Scrupulus
triplex
eximi-
tur.

Primus est ex Concil. Trid. quod cum
sess. 14. c. 7. dicat, quod extra mortis articu-
lum, Sacerdotes nihil possint in reservatis.
Ab eiusdem S. Congregatione aliquoties
declaratum fertur à Marzilla, Barbosa &
alijs in d. l. quod Regulares etiam Iesuitæ,
per priuilegia, præsertim, quod Mare ma-
gnum dicitur, absolueri nequeant à refer-
uatis Episcopo. Præ omnibus difficultatem
habet 2. Declaratio S. Cong. sub Vibano S.
data 17. Nou. 1628. quæ tria singulariter
continet. 1. Per Confirmationes Priuilegio-
rum, quas Regulares à S. Sede post S. Conc. Trid.
obtinerunt: nequaquam reuixisse priuilegia
prius ab eodem Concilio, ac deinde etiam ipsius
Congregationis Decretis sublata, atque extin-
cta, si quæ habebant, absoluedi à Casibus, Or-
dinario loci, reservatis: Quemadmodum in
indulta absoluedi à Casibus contentis in Bulla,
quæ in die Cæne legi consuevit (utpote sublata
per annuam eius publicationem) vires aut re-
bur acquisiuisse ex subsequentibus priuilegorum
Confirmationibus. 2. Proinde Regulares cu-
in suis Ordinis, Congregationis & Instituti eti-
am necessario exprimendi, nec intrâ, nec extrâ

Italiam

Italiam in vim privilegiorum aut confirmatio-
num eiusmodi, quas vel hæctenus obtinuerunt,
vel deinceps sorte obtinebunt, posse quemquam
absolvere ab eisdem casibus in Bulla Cœna, vel
Ordinario reservatis, ac si secus egerint, absolu-
tiones nullas atque irritas fuisse ac fore. 3. Ab
alijs vero casibus & censuris Sedi Apostolica re-
servatis (siquidem Regulares habeant à Sede
Apostolica facultatem) illam extra Italiam mi-
nimè sublatam fuisse hisdem S. Congregationis
decretis hac de re editis iussu S. mem. Clem. 8.

Ex his 3. denudò renascitur dubium circa
evocationes privilegiorum in Bulla Cœnæ
positas.

41. Primum, si quam habet difficulta-
tem, ea potius est ex Declarationibus insi-
tuatis, quàm ipso Concilio, quod aliud nõ
licit, quàm Papam pro tota Ecclesiâ, & E-
piscopos pro suis Dioccesibus posse aliquos
tróciores casus reservare: nec extra mor-
tis articulum Sacerdotes posse aliquid in
alijs casibus sic reservatis: auctoritate sci-
ciet ordinariâ, & nisi eis à Papa vel Episco-
pis fuerit concessum, vel in posterum con-
cedatur. P. Marchant. de 12. fund. tr. 11. S.
§. 4. In examine d. Decreti: omnium verò
declarationum vis in vna illa concluditur,
quam secundo loco verbotenus recensui.

E 42. Sed

XLI.
*Renovatio
Privile-
giorum ex-
penditur.*

XLII.
*Declara-
 tio S. Con-
 greg.*

42. Sed hanc non obstare, quin Mendicantes possint absoluerè à casibus & censuris Ordinario, nõ solum à jure, vel Synodis, aut consuetudine reseruatis, ut vult March. *cit. prop. 3.* Verùm etiam ab homine, siue generaliter, siue nominatim, per sententiam specialem latis, parte tamen satisfactâ, probant ex instituto DD. multùm celebres Soar. *cit. n. 14.* Urban. *Regul. 7. & 10.* Chass. *de Priuil. Reg. tr. 5. c. 2. prop. 2.* Quintanad. *tr. 5. singul. 15. & 16.* Tamburin. *in Method. expedit. Conf. l. 3. §. 4. n. 12. & 18.* Cyprian. *vbi supra,* & alij pluribus ad hoc productis probationibus, obiectis ac responsionibus. Ex quibus vnum duntaxat aut alterum argumentum, causâ breuitatis, huc referte lubet. Primum sit, quod in Comp. Priuil. Societ. IESV. V. *Absolutio. §. 1.* Cum aliqui Confessarij prætenderent, prædictam facultatem à Paulo 3. concessam, quoad casus per Ordinarium reseruatos nihil operari, in id ei derogatum à Greg. 14. per ea, quæ in quadam epistolâ ad vnum ex eis missâ Illust. Card. S. Sixti subiunxit in hæc verba, videlicet: *Hac de re vbi Congregatio accuratè egisset, deinde ad S. D. N. retulisset, illius Sanctitas etiam de sententia Congregationis censuit, ex facultatibus per Mare magnum, aliâque Priuilegia Regularibus concessa, factam*

is non esse potestatem absoluedi in casibus sibi
ab Episcopo reservatis, &c. Nihilominus de-
claravit idem Greg. 17. die 10. Maij An. 1583.
non esse intentionis suæ, quod per talem
epistolam sit derogata dicta Societati facul-
tas, eamque quatenus opus sit, de nouo
confirmant, &c. Nec tantum in eorum
gratiam, ait Urban. cit. Reg. 7. quibus pri-
mo concessa fuit, sed & in omnium aliorum,
qui cum illis participant. Si dicas; id qui-
dem fecisse illum Pontificem, quod autem
postius successores retractauerint. Dicā ego,
mihi satis esse, quod is ipse agnouerit per
Bullam dictam Pauli 3. datam fuisse facul-
tatem etiam in casus Episcopales, & quam
ipse, quantum in eo fuit, noluerit annullari
per declarationem S. Congregationis tum
temporis, An. 1577. 10. Sept. factam ad in-
stantiam S. Caroli Borromæi. Cum enim
este P. Bassæ. V. *Prinilegium. 4. m. 2.* Priuile-
gia Regularium in hodiernum diem à va-
riis Pontificibus fuerint confirmata, ex cer-
ta scientia, motu proprio, & de plenitudine
potestatis, nisi quantum Decretis S. Concilij
trident. aduersantur. Nihil prohibet, quo-
minùs illam etiam Paulinam Bullam, non
tam Societati IESV propriam, quam alijs
quoque Regularibus communem, utpote
dicto Tridentino Concil. minimè contra-

riam, robur suam vel retinuisse, vel denuo recuperasse dicamus. *Accedit* (verba sunt Quintana ad cit. sing. 16. n. 5.) quòd hoc Regularem privilegium absoluendi Saculares à Casibus Episcopo reservatis, est insertum juri communi, ut probant pluribus, solidis que fundamentis, præcipuè ex Clement. Dudum. Et Extrau. Inter cunctas. Panormi. Bonif. Ioan. de Lignano, S. Antonin. Angel. Tabi. Armillo, quos citat & sequitur Rodriq. to. 1. qq. Regul. q. 61. a. 2. communem DD. sententiam hanc appellans, ergo nec per Trid. nec per hoc Decretum abrogatur, cum in his, communis juris expressa abrogatio non fiat, ac in generali derogatione Privilegiatorum, non comprehenditur insertum in corpore Juris communis, si non sit huius specifica derogatio, ut docent Lopez, &c. Quòd si quis omninò stricto verborum tenori præfatæ declarationis inhære velit, quomodo saluabit id, quod in ea decretum, per annuam Bullæ Cœnæ publicationem, auferri semper indulta absoluendi casibus in ea contentis? quando, ut ex antedictis constat, tam Summi Pontificis, quàm ipsa S. Congregatio identidem consuecat, eiusmodi facultates Regularibus vel in perpetuum vel plures saltem annos concedere. Nunquid hoc esset dicere? Non quidem licentiam vobis Regularibus de

mus ad annos plures, verum scitote non valituram, nisi ad proximam Bullae Cœnæ publicationem, per quam auferuntur omnes huiusmodi licentiae. Cumque in eadem Declaratione irritentur Privilegia huiusmodi, tam quæ Regulares obtinuerunt hactenus, vel deinceps fortè, obtinebunt. Quis credat, quod S. Congregatio velit aut possit, non solum suis successoribus, sed etiam summis Pontificibus ligare manus, quo minus talia in posterum concedere valeat; cum par in parem non habeat imperium, *c. Inferior, &c. Denique. 21. dist. multè minus in Superiorem.* Annon id ipsum, quando eadem similes facultates elargitur, tantundem esset, ac si diceret; Vobis hanc potestatem facimus, sed quæ nihil valeat, quia cunctas non solum à nobis vel ipso Papa concessas, verum etiam concedendas, anulauimus &c. *Vide super hoc & similia decreta, quæ infra dico V. Benedicte. n. 58. & Chassain. ar. 1.6. 1. prop. 3.*

43. De Bulla Cœnæ Domini præter ea, quæ superius iam dicta sunt, sufficiat pronunc scire ex append. ad litt. Apost. pro Societ. apud P. Cyprian. *vbi supra.* Quod Pius 4. 10. *Mart. 1561.* declarauit & concessit, vt non censerentur reuocari per Bullam Cœnæ facultates absoluendi à casibus reuocatis eiusdem Bullæ *art. 1.* Idem con-

XLIII.
*Privilegia
num re-
uocentur
per Bullam
Cœnæ D.*

cessit Pius 5. An. 1575. & Greg. 13. 1. April. 1573. extendens hoc ad omnia contenta in Bulla Cœnæ D. quatenus illa privilegiis dicte Societ. repugnare videntur. Et iterum 26. Jun. 1573. quoad facultates concessas ab eius Sanctitate 25. Jun. 1573. quas facultates declaravit, quod per publicationem Cœnæ D. non reuocentur, nisi de ijs specialis & expressa mentio fiat. Seclulis verò etiam istis declarationibus, Peyrin. ad Constit. 4. Syxti 4. n. 14. docet per Bullam Cœnæ reuocari tantùm privilegia generalia absoluedi à casibus Papalibus (vt nimirum illa non sufficiant ad absoluedum à casibus Cœnæ) non autem illa quæ expressè dictorũ casuum absolutionem concedunt, quales, inquit, est illud Syxti 4. absoluedi à quibuscunque casibus, præterquam illis, pro quibus essent ad Sedem Apostolicam mittendi; Prout singulariter etiã declarasse Iul. 2. refert idem in Iul. 2. Constit. 14. quod illi, quibus in prædicta Sixtinã concessa est potestas absoluedi, & dispensandi, licitè possint perpetuis temporibus absolueri & dispensare ab omnibus & singulis, ac si prædicta Bulla in Cœnâ D. non esset facta, nec fieret, præterquam à conspiratione in Romanũ Pont. (hunc ipse casum hic quatuor aliis Syxtinis addidit) & ab illis propter quæ prædi-

Etus Prædecessor declarando voluit ad ean-
dem S. Sedem esse recurrendum. *Vid. Urban.*
ab Ascens. tr. 2. p. 2. dist. 2. c. 3. Reg. 4.

44. Maneat itaque generalis ista reso-
lutio: Confessarios nostros legitime insti-
tutos, posse absolueri sæculares à casibus
Papæ, etiam in Bulla Genæ, vel aliis Or-
dinario reservatis. Veruntamen ne quis ex
hoc offendatur, aut ipsi pœnitentes illaque-
entur potius, quam expediantur, sequentes
adhibeo cautelas.

45. Primò. Ut absolutio nõ detur, nisi
absolvendus parti satisfecerit, aut salte satisfi-
cientem cautionem præstiterit, secundum
dicta *V. Absolutio generaliter. n. 5.* saltem
pro foro conscientie; nam ut absolutio in
foro quoque externo vim habeat, realem
satisfactionem exposcere videtur Pius 5. in
quada Bulla jubilæi concessi ab eo 15. Ca-
lend. Non. 1568. in qua sic habetur: *Decla-*
rantes insuper tam presentem, quam alias
quascunque concessiones similium & dissimilium
indulgentiarum, à nostris Prædecessoribus ema-
natas, & in futurum emanandas licteras, Chri-
sti fidelibus, ipsis, nisi ad eorum effectum in foro
conscientie & pœnitentiæ consequendum dun-
taxat; non tamen in foro contentioso, nisi sa-
tisfecerint, vllatenus suffragari. Ita Pontifex.
Ex hoc loco quia Chastlain. *tr. 5. c. 3. prop. 4.*

E 4

post

XLIV.
Resolutio
Genera-
lis.

XLV.
Cautela 1.

post *Rodriq. Sorbo, Medin Nauar & Ioan. la Cruz* non improbabiler inferit, Confessarium Regularem posse absoluere etiam denunciatos nominatim excommunicatos in utroque foro, parte, si potest, satisfacta, & valere huiusmodi absolutionem in utroque foro. Idè sit cautela.

XLVI.
Cautela
2.

46. Secunda, Quamuis iuxta prædicta Confessarius Regularis, non solum possit absoluere etiam nominatim excommunicatos, atque ita quandoq; fieri videatur expediens, verum etiam possit interdum esse valdè necessarium ad salutem animarum, & fieri absque scandalo pusillorum, aut perturbatione Iudicum externi fori. Propter æmulationes tamen Iudicum Ecclesiasticorum, & Prælatorum, etiam iniuste reclamantium, *vt loquitur Urban. ut. Reg. 10.* pro bono Pacis, & animarum salute & quiete, quæ motiua fuerunt Pontificibus privilegium concedèdi, magis expedit in similibus, honores & submissiones eiusmodi merentibus deferendo, ab huius privilegij usu abstinere, vel vti solum pro foro interno, ad Sacramenta recipienda, & communicandum occultè cum fidelibus & regrediendum in communionem Sanctorum coram Deo, neque coram omnibus indifferenter, nec ipsi dando litteras testimoniales de absolutione impertita.

47. Terc.

47. Tertid. Non solum autem hoc ob-
 servandum est circa nominatim excom-
 municatos, verum etiam in censuris qui-
 buscunque notoriis, ut absque Ordinarij
 consensu facile non detur absolutio, si ea
 ad forum contentiosum deducta, aut pro-
 babiliter deducenda sint, ut prudenter quo-
 que monet P. Bassa *V. Censura. n. 41.* propte-
 rea quod Reus, postquam absolutionem,
 etiam pro foro conscientiae tantum, a cen-
 sura obtinuit, non ita efficaciter ad praestan-
 dam satisfactionem, siue emendationem
 virgeri potest. Praeterquam, quod ita ferat
 partium nostrarum praxis & consuetudo,
 quae cum sit in agendis forma, & quasi alte-
 rum ius naturale, vnde & omnia posse di-
 citur & aequipollere veritati. Barbo. *in axi-
 om. tit. 56. n. 1. & 2.* ab ea recedendum
 non est.

48. Quartd. Quantum ad conuersos ab
 haeresi, qualescunque illi fuerint, Confes-
 sioni omnino praemitti debet sufficiens in-
 structio, ne scilicet ad eam accedant ob res-
 pectum aliquem humanum aliamve causam,
 ex quo multa saepe incommoda exoriuntur,
 dum inconstantes & dubitantes in Catho-
 lica fide, permanent vel aperte etiam saepe
 ad pristinos errores reuertuntur. Quare an-
 te omnia Confessarius quaerat ex eiusmodi

E 5

con-

XLVII.

Causela

3.

XLVIII.

Causela

4.

cōuersis & primò ipsis cōfitentibus, an ex animo, firmâ fide credant ea, quæ Catholica Romana Ecclesia credenda proponit? & an in hac fide semper perseverare & mori parati sint? si affirmare nolint, ulterius non procedat ad peccatorum confessionem faciendam, sed dimittat eos denegato testimonio factæ confessionis, ne si schedam testimonij accipiant, velut veri fideles habeantur & ad Eucharistiâ admittantur, indeq; liberaliores à Catholicis elemosinas recipiant, quibus nō malè dici potest, quod S. Cyprian, *Epist. 10. ad Eucratium*, de quodam histrione ad fidem conuerso, scripsit: *non puter, inquiens, salario se esse redimendum, ut à peccatis cesset (& saluus fiat.) quando hoc vò nobis, sed sibi prestat.*

XLIX. 49. Quintò Circa eorundem absolutionem, aduertenda est Declaratio, quâ Urban. Reg. 11. refert à S. Congregatione Cardinalium die 8. Iun. 1608. in fauorem & explicationem Bullæ PP. Capucinatorum, in qua, licet eis iniungatur, hæreticos non aliâs absolueri, quàm in Sacramento Penitentia, in forma Ecclesie consuetâ, penitentia saluari iniunctâ, in Sacramentali confessione & in foro conscientie tantùm; nihilominus declaratum est à Cardinalibus, vi eius licere Capucinis extra Sacramentalem confessionem absolueri

soluere à censura propter hæresin contracta, volentes suâ sponte abiurare hæresin in præsentia fidelium, pro Ecclesiæ ædificatione & aduersariorum confusione, quia nimirum ea omnia tantùm sonant absolutionem dandam esse pro foro interno conscientie, nec profuturam in externo. Dixi, *volentes suâ sponte*: aliàs enim necesse non est, vt reconcilientur publicè hæretici, qui reuertuntur ad fidem; sed id situm est tum in spontaneo consensu penitentis, tum in prudentia potentis absoluere, qui, vt habetur in Romano Pontificali, potest eximere à publica fidei professione penitentem, si videat id expedire pro ipsius bono salutis & quietis, & sufficere, si occultè abiuret hæresin & à censura absoluat, quòd fieri potest in ipso secretæ cõfessionis actu vel alio occulto loco. Ceterùm si quis auctoritate suâ vel amicitia induxerit aliquem in suum errorem hæreticū, tenetur conuersus, eum simili modo reuocare ad fidem quantum poterit; si verò rationibus, tenetur item rationibus contractis diuertere, sicut est in praxi apud Ministros conuersos, qui publicant suorum errorum reuocatoriam declarationem, in eorum gratiam & reductionem, quos aliàs peruerterunt.

50. Et hæc de Bulla Pauli 3, quantum ad
L.
Con-Quinã pos.

*sunt absol-
ui à Regu-
laribus?* Confessarios & casus siue censuras, per
eam absolui permissas. Ad pœnitentes
quod attinet, quamuis juxta eandem Reli-
giosus Confessarius absoluerè possit quos-
cunque fideles ad se vndecunque venien-
tes, sicque in ipsos Religiosos aliorum Or-
dinum jurisdictionem etiam habere videat-
ur, quod tradunt Soar. *cit. n. 9.* Chall *vii*
supra prop. 1. Et confirmat Peyr. in *Constit.*
26. Leon. 10 n. 9. per concessionès Leon. 10
Nicolai 4. Syxti 4. & Vrban. 4. secundùm
quas ait Regulares posse quorumcunque
vndecunque venientium confessiones audi-
re tam exemptorum quàm non exempto-
rum, tam Sæcularium quàm Ecclesiasticorum.
Sicut & in Bullâ S. Congreg. nostræ
Prouinciæ datâ, cuius supra meminimus,
expressè item dicitur: *absoluedi omnes viri
usque sexûs tam Laicos quàm Clericos, Sæcula-
res, & cuiusuis Ordinis Regulares, &c.* Secus
tamen est, cùm isti ex vi suorum statutorum
& priuilegiorum absolui nequeant sine li-
centia suorum Superiorum maximè à re-
seruatis, prout per plures Pont. iam decla-
ratum est, præsertim verò Clem. 8. in *Bul-
la: Romani Pontif. An. 1599. 23. Nou.* quâ de-
creuit, concessionem Bullæ Cruciatæ, & aliorum
indulgentiarum particularium ad effectum eligendi
Confessorem, & absoluedi à reseruatis, cū se-
tribus

Absolutio quoad Seculares. 75

ribus & sororibus Monialibus Ord. S. Mariae de Carmelo, ac aliorum quorumcunque Ordinum, Congregationum, cuiusvis Instituti, Mendicantium & non mendicantium, tam Prouincia Hispania, quam extra illam vbilibet, locum minime habere, neque censi, sed sua intentionis existere, quod iidem fratres & Moniales, quantum ad Sacramentum Pœnitentiae seu Confessionis administrationis dispensationi suorum Prelatorum subiecti sint, &c. Hanc Constitutionem inuouauit & ampliauit Urban. 8. die 19. Ian. 1630. apud Dian. p. 2. In addit. Res. 9. adeo ut iuxta P. Bassæ V. Casus reservatus. n. 36. Probabilem non esse nec tutam in praxi uocet quorundam DD. sententiam; Regulares licite & valide, absque licentia Prælatorum, vigore Bullæ Cruciatæ (vel aliorum ex antedictis indultis) posse eligere Confessarium, qui eos à reservatis absoluat. De quo vide Tambur. de iure Abb. to. 2. disp. 13. q. 2. Mirand. tom. 2. Manual. q. 34. a. 15. Lezan, &c. Quibus ita stantibus, ne quidem iubilæi tempore Religiosorum aliorum confessiones excipere satis tutum est, nisi accedente eorundem Superiorum confessione, vel expressâ, vel saltè tacitâ, qualem quidem ex recepta cōsuetudine videntur habere Regulares alij, præsertim Sacerdotes, dum iter faciunt, aut extra Monasteria aliquandiu

aliquādiu morantur in loco, ubi copiam hō habent Cōfessarij sui Ordinis. Portel. V. Cōfessor erga fratres. n. 11. Urban. ab Ascens. ubi supra Reg. 6. citra tamē potestatem in reseruatatos. De Confessariis Monialium. vide V. Confessarius.

LI.
Et ubi?

51. Aduertendum hīc denique est ex eod. Urban. cit. Reg. 3. Regulares debite & indistinctē approbatos, posse ceteroquē, non tantūm in propriis Ecclesijs ac domibus, sed etiam vbilibet in Diocesi, pro qua sunt approbati, confessiones eiusmodi excipere, Parochis licet contradicētibus, cum sit Priuilegium Personale Personam consequens. Imō & extra Diocēsin, respectu eorum, pro quorum Diocesi sunt approbati; respectu verō aliorum forensiū intrā Diocēsin tantūm, in qua receperunt approbationem, absque tamen ulla priorum Episcoporum licentia & approbatione, non obstante quacunque contradicōne, per concessiones Alexand. 4. Clem. 4. & aliorum, de quibus Comp. Priu. Mend. V. Absolutio quoad Secul. Refert ibid. P. Sorbo in Resol. Mat. Absol. Priuilegium Gregor. 13. quod p̄dicti Confessores, quando sunt in itinere, possint in quouis loco, fidelium confessiones audire, ac p̄dicare, etiam quod ibi non fuerint p̄sentati, dummodo non possint

possint ordinarij illius loci copiam habere.
Monet autem *Concl. 11.* vt ipsi Confessores
sint cauti in huius vsu, vt Ordinarijs non
præiudicent. Addit verò *Portel. V. Confes-*
or Regul. n. 7. quamuis per aliquor dies
morentur in aliquo loco, si non repugnent
Parochi. *Vide Comp. Priu. Soc. IESV. V. Con-*
fessarius. §. 2.

ABIURATIO HÆRESIS, QVAM AB HÆ-
resi conversus ante Cōfessionem coram Confessa-
rio, & duobus aut tribus testibus ad Sancta
Evangelia debet facere.

2. **E**GO N. N. ad Ecclesiæ Catholicæ vni-
tatem reuersus, omnia & singula, LII.
Professio
quæ in S. Synodo Tridentina definita, & *fides.*
statuta sunt, palàm recipio & veram obedi-
entiã Romano Pontifici spondeo, simulq;
Lutheri, Zuinglij, Caluini, Schvvenckh-
feldij, Anabaptistarum & omnes alias hæ-
reses, à Sacris Canonibus & generalibus
Concilijs, damnatas, & maximè eas, qui-
bus (proh dolor!) irretitus fui, abiuro pub-
licè, & detestor; profiteor quoque, & ore,
& corde, eandem fidem, quam S. Romana
Catholica & Apostolica Ecclesia, & sacra
approbata generalia Concilia, autoritate
Euangelicâ & Apostolicâ tradiderunt.
Spon-

Spondeoque & iuro per DEVM Omnipotentem, me in vnitate Sanctæ Catholice Ecclesiæ, communionem Romani Pontificis, per omnia semper & sine dubio permanens, necnon ab eadem, quorumlibet persuasionibus vel quocumque alio modo nunquam discessurum, nec eis qui discesserunt, & in posterum discedent, consilium auxiliumque vel favorem, per me, vel per alium, seu alios, directè vel indirectè præstiturum. Ita me Deus adjuvet & hæc sancta Dei Euangelia.

FORMVLA GERMANICA.

Ein kurze Bekandtnuß des Catholischen Glaubens.

Ich N. N. bekenn vnd glaube von Grundt meines Hertzens/ sametlich vnd sonderlich/ alles so die H. Catholisch/ Apostolische/ Römische Kirch befielt zuglauben; Diesen Catholischen Glaubens/ außserhalb welches einige Seeligkeit niemandt jimmer erwerben kan/ will ich glauben/ vnverlegt (wills Gott) bis in mein Grabt vestiglich halten/ vnd bekennen: Vnd sovil an mir ist/ daran seyn/ das es von meinen Vndergebenen vestiglich geglaube/ vnd behalten werde: Verheißt auch vnd gelobe Warhafftig Gehorsam dem Römischen

Römischen Papp/ als der da ist des Heiligen
Petr/ der Apostlen Fürsten/ Nachkommers/
vnd unsers H. XXXI. Jesu Christi auß Er-
den Vicarius/ vnd Statthalter: Ich ver-
wirffe vnd versuche zugleich alle falsche Lehr/
Eecten vnd Opinionen, die von gemelter
Römischen Kirchen bis herö verworffen vnd
versucht seind/ oder nachmahlen versuche
werden. Also helffe mir G. D. vnd alle Hei-
ligen/ Amen.

Si magis placet integram fidei Profes-
sionem facere, iuxta præscriptum S. Conc.
Trident. eam reperies Latinam & Germa-
nicam in Statutis seu Decretis Synodi Dio-
cesanæ Constantiensis fol. 2. tit. 2. & in fine
fol. 222. Absolutionem tam pro foro exte-
riori, quàm interiori in Ritualibus.

De hac materia Absolutionis vide plura V.
Casus reservatus. V. Confessarius. V. Sorores
Tertiaria. Pro Absolutione pœnarum Ecclesiasti-
carum singulariter V. Dispensare. V. Irregula-
ritas & V. Pœna Ecclesiastica.

A L T A R E.

53. Licet Regularibus habere Oratoria & in
eis ac alio quocunque loco honesto &
congruenti in arâ mobili Missam sa-
cere.

F

Idem